

वसुः सूनुः सहसोऽप्सु राजा विभात्यग्रऽउषसामिधानः ॥ २२ ॥

एवंविधोऽग्निर्विभाति विशेषेण भासते कीदृशः श्रीणां गवाश्चादिसम्पदामुदारः
अत्यर्थं दाता उदारो दातृमरुतोरिति कोशः [मेदिनी° रात्तव° ११८.] । रयीणां
धनानां धरुणो धारयिता । मनीषाणां मनसा इषितानामभिलषितानां प्रार्थणाः
प्रकर्षेणार्पयिता । सोमगोपाः सोमं गोपायतीति यज्ञमानकर्तृकसोमयागस्य रक्षि-
ता । वसुः सर्वस्य निवासहेतुः वासयतीति वसुः यद्वा वसुः धनरूपः यथान्यानि
शयनासनरयादिधनान्युपकुर्वन्ति तथायमपि तापपाकप्रकाशैर्जनानामुपकर्तातो व-
सुः । सहसः सूनुः बलस्य मन्यनवेगरूपस्य पुत्रः यतो मथ्यमानो जायतेऽत ए-
वमुच्यते । अप्सु राजा जलेऽवस्थितो वरुणात्मना राजा यद्वा अप्सु वृष्टिरूपासु
राजा विद्युद्रूपेण दीप्यमानः । उषसामग्रे प्रातःकाले इधानः आदित्यात्मना दी-
प्यमानः उषःकालेऽग्निहोत्रहोमायाग्नयः प्रादुष्क्रियन्ते तदभिप्रायेणोच्यते प्रातर्दी-
प्यमान इति ॥ २२ ॥

विश्वस्य केतुर्भुवनस्य गर्भ आ रोदसीऽअपृणाज्जायमानः ।

वीडुं चिदद्रिमभिनत्परायन्जना यदग्निमयजन्त पञ्च ॥ २३ ॥

सोऽग्निर्जायमानः उत्पद्यमानः सूर्यात्मना प्रकटीभवन् रोदसी द्यावापृथिव्यौ
आ अपृणात् सर्वतस्तेजसा पूरयति । कीदृशः विश्वस्य केतुः प्राणिजातस्य विज्ञा-
नभूतोऽग्न्यात्मना । भुवनस्य गर्भः भूतजातस्य गर्भवदन्तरवस्थितो वाय्वात्मना स
हि प्राणभावेन भूतानामन्तः संचरति । किं च यः परायन् इन्दुद्रूपेण परा परतो
गहन् वीडुं चित् वीडुशब्दो दृढार्थः चिदप्यर्थः दृढमपि अद्रिमदारयितव्यं मेघम-
भिनत् भिनत्ति विदारयति । यत् विभक्तिलोपः यमग्निं पञ्च जना अयजन्त यजन्ते
विप्राद्याश्चत्वारो निषादश्चेति पञ्च यद्वा चत्वारो मरुऽर्त्विजो यज्ञमानश्च ॥ २३ ॥

उशिक्यावकोऽअरुतिः सुमेधा मर्त्येऽग्निर्मृतो निधायि ।

इयेति धूममरुपं भरिभ्रदुह्रुकेण शोचिषा द्यामिनक्षन् ॥ २४ ॥

योऽग्निर्मर्त्येषु मरणधर्मेषु मनुष्येषु निधायि निहितः देवैरिति शेषः बहुलं